

[Arbejds- og Socialministeren.]

ler ikke, at Tiden er inde til at tage Stilling til denne Del af Lovforslaget og fraraader at stemme for det.

Hvad endelig angaar Forslaget om at forhøje Feriegodtgørelsen fra 4 til 6 pCt., skal jeg indskrænke mig til at udtale, at der ikke efter min Mening er noget Grundlag for en saadan Forhøjelse, naar det faktisk er saaledes, at 4 pCt. af Lønnen i 1 Aar svarer til den fulde Arbejdsløn i 12 Dage. Vel er det dyrt at holde Ferie, men det forekommer mig ikke urimeligt, om de ferieberettigede selv sparede en vis Del sammen til Hjælp i Ferien.

I øvrigt kan jeg henholde mig til mine Udtalelser ved Lovforslagets Behandling sidste Aar og finder ingen Anledning til at gaa dybere ind paa Lovforslagets Bestemmelser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fruglsang): Det gør mig ondt, at mit Partis Forslag ikke bliver mere velvilligt modtaget i Aar af den højtærede Arbejds- og Socialminister, end det gjorde i sidste Samling. Ganske vist er Lovforslaget det samme som sidste Aar, men jeg forstod det til en vis Grad saadan sidste Aar, at en vægtig Grund til at modsætte sig Lovforslaget var den fuldkomne Usikkerhed, der dengang tegnede sig med Hensyn til Landbrugets Fremtid. Nu er det ganske vist ikke rigtigt at paastaa, at vort Lands økonomiske Situation efter et Aars Lad-rulle-Politik tegner sig alt for lys, men hvad angaar Landbruget, har Regeringen i hvert Fald i nogen Grad sikret dettes Produktion mod alt for store Udsving i den nærmeste Fremtid; den har gjort det gennem de Landbrugsordninger, der blev vedtaget i Sommer. I øvrigt tyder disse Landbrugsordningers Karakter ikke i særlig Grad paa, at den Ængstelse, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gav Udtryk for med Hensyn til Prisforhøjelser, altid vejer lige tungt. Naar man taler om Landbrugsordningerne og deres Betydning for Landbruget, gælder det for øvrigt ganske særligt, overensstemmende med Regeringens hidtidige Praksis, at det især er det store og i nogen Grad det mellemstore Landbrug, som har faaet Goder ud af disse Ordninger. At Landbruget heller ikke selv ser alt for mørkt paa Fremtiden, derom kan jo Ejendomspriserne fortælle en Del. Nu er det netop i det store og middelstore Landbrug, at man hovedsagelig sysselsetter den Arbejdskraft, der er Tale om i dette Lovforslag, og derfor havde jeg ærlig talt ventet mig en noget mere velvillig Indstilling i Aar.

Det Ønske, mit Partis Forslag giver Udtryk for: at Arbejdere under Medhjælperloven ogsaa feriemæssigt set ligestilles med andre Arbejdere, er ikke noget nyt Ønske. Ikke alene gav mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, allerede under Ferielovens Behandling i 1938 Udtryk herfor, men ogsaa den daværende højtærede Socialminister forudsatte dengang, at den Revision af Medhjælperloven, man da ventede, vilde komme til samme Resultat. Herom siger Flertalsindstillingen fra Landarbejderkommissionen — jeg tillader mig at citere —:

„Med Hensyn til et meget vigtigt Punkt, Feriespørgsmaalet, er det af Socialministeren under Folketingets Behandling af Forslaget til Lov Nr. 170 af 13. April 1938 om Ferie med Løn forudsat, at Medhjælpernes Ferie vilde blive forlænget overensstemmende med Ferielovens Principper, og Kommissionens Flertal er ogsaa kommet til dette Resultat, idet Ferielovens Bestemmelser foreslaas udvidet til ogsaa at omfatte Medhjælperne“.

Hvad angaar Husassistenterne, som den højtærede Socialminister nylig omtalte, og som han ogsaa omtalte i Fjor, har Husassistentkommissionen en noget lignende Stilling. Jeg citerer igen. Kommissionen siger:

„Kommissionen er derfor af den Opfattelse, at man bør gennemføre Ferielovens Regler for Husassistenterne eller dog gennemføre Ferieregler, der fuldt ud staar paa Højde med Ferielovens.“

Nu er man ganske vist naaet et Skridt fremad gennem Lovbekendtgørelsen af 1941, idet Feriedagenes Antal ved halvaarligt Fæstemaal blev forlænget fra 3 Dage til 6 Dage og ved helaarligt Fæstemaal fra 6 Dage til 12 Dage, men alligevel mangler der stadig en Del. For det første kan Ferien deles, og for det andet er det saadan, at andre Arbejdere faar Feriepenge allerede efter 6 Dages sammenhængende Arbejde, hvorimod Landbrugets Arbejdere først faar deres Feriegodtgørelse, naar de har haft 25 Dages Arbejde, som dog ikke behøver at være sammenhængende, men alligevel er der uhyre mange af Landbrugets løse Arbejdere, som aldrig opnaar disse 25 Dage paa samme Arbejdsplads. Og endelig faar de faste Medhjælperne først deres Ferie, naar de har tjent samme Sted henholdsvis et halvt og et helt Aar. Det er dette, vi foreslaar ændret, som jeg allerede nævnte ved Forelæggelsen; og som ogsaa den højtærede Arbejds- og Socialminister var inde paa, var